

عنوان مقاله:

قرآن و واژگان بیگانه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های قرآنی، دوره 9، شماره 34 (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

مسعود ربیعی آستانه

خلاصه مقاله:

آیا قرآن به زبان عربی ناب نازل شده است یا اینکه مواد و عناصری از زبانهای دیگر نیز در آن می توان یافت آیا اگر بگوییم قرآن از زبانهای دیگر واژه هایی وام گرفته یا اقتباس کرده، دچار لغزش و اشتباه شده ایم وام گیری قرآن از این زبانها چگونه بوده است و اساسا چرا قرآن کریم به زبان عربی نازل گردیده و مزیت و رجحان زبان عربی نسبت به سایر زبانها عالم در چیست این پرسشها و سوالاتی دیگر از این دست، در نوشتار حاضر مجال طرح و بررسی یافته است. داوری درباره زبان عربی همواره به نوعی با پیرویه همراه بوده است، یا از افراط در ارزیابی، این زبان را تا عرش بالا برده و یا از شدت نفرت به زمین می کوبند. زمانی نویسنده ای چون توماس کارلایل (1795-1881م) اسکاتلندی و نویسنده کتاب معروف قهرمان و پرستش قهرمانان (The Worship Heroes and Hereoes) (برای آموختن زبان عربی به بغداد رفته و سرانجام در کمبریج استاد زبان و ادبیات عرب می شود. 1. و زمانی دیگر ژان ژاک دریدا (متولد 1930م) زبان شناس ساختارگرای فرانسوی می گوید: زبان عربی کوششی است برای پوشش حقایق! 2. جدا از داوری های درست و نادرست در این باره، ارزش زبان عربی در ارتباط با قرآن است که معنی دار می شود؛ یعنی چون قرآن به زبان عربی نازل گردیده، زبان عربی نیز به یمن و برکت وحی، ارزش ویژه یافته است، بنابراین بایسته است که خالصی ها و ناخالصی ها در این زبان، بویژه در نص (قرآن کریم) پالوده شده از یکدیگر متمایز گردند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/683439>

